

CONVIURE

DES DEL DIVAN. PEL DOCTOR LACETÀ€

Recordar i escriure de persones o personatges de la nostra, i perdoneu que insisteixi, àtona ciutat, i fer-ho de manera que no ferim les persones o, a l'inrevés, que ens passem a la lloança, melangia misericordiosa o sensibleria barata es fa complicat. Ara que encara estem a l'estiu, recordo persones que formaven part de escenari manresà; els estius, a Manresa, als anys cinquanta i seixanta i principis dels setanta, teníem poques estades de colònies, les d'alguna parròquia, activitats de l'escoltisme... I aquestes activitats es reduïen a algunes setmanes. Malgrat tot, sempre ens quedava la Piscina Municipal, lloc de trobada de la canalla.

En plena calor i les noies amb banyador complet, la megafonia posant la ràdio a un volum que els veïns encara deuen tractar-se de sordesa induïda per contaminació acústica, hi havia moments en què es feia el silenci absolut i tothom quedava amatent i amb l'atenció posada amb el Met. El Met tenia la seva edat, apareixia a la piscina exterior amb el banyador estil anys entre guerres mundials, o sigui, com el que portaven les dones però posat en un home, i a mesura que s'acostava a la piscina la gent en sortia per no perdre's l'espectacle. Amb pas decidit, en Met es llançava a l'aigua, cop de panxa a l'aigua, i feia 25 metres en diagonal. Devia tenir més força en un braç que en l'altre, sortia de l'aigua i anava a canviar-se: pel carrer, en Met anava per la seva dreta a la vorera amb el seu gaiato i un fanal lligat. Home solitari i de poques paraules, si alguna persona no anava per la dreta, en veu forta deia: «Jo vaig per la meva dreta!». Caràcter estrambòtic i amb feines, no declarades a hisenda, diuen les males llengües, de reputació dubtosa. En Met tenia un altre personatge contemporani, en Peret -en Peret Borratxo- no tan estimat però si conegut, terror de les noies joves i simpàtic en funció del nivell d'alcoholèmia del moment. Feien la seva vida, i el seu entorn i la ciutat els tenia un respecte. La convivència no necessitava portar-los a un servei d'urgències per tal de apartar-los de la comunitat, com passaria actualment. Som en una societat més avançada i culte? I és que fer ciutat vol dir acceptar la diferència i respectar la manera de ser i fer dels altres. D'altres persones i personatges del microcosmos social de la piscina donen per més d'un article.